

komes. Skovarbejderne andrage om, at deres Dagløn maa ansættes til et Minimum af 2 Kr. 50 Øre om Dagen, og det skulde man ikke synes er for meget. Desuden anmode de om, at de, hvor de have Akkordarbejde, maa faa Medbestemmelsesret ved Akkordarbejdets Fastsættelse, saaledes at de altsaa blive tagne paa Raad med om, til hvilken Pris de skulle tage Akkordarbejdet. Fremdeles andrage de om, at der maa ydes dem et passende Vederlag for Slitage paa Værktøj og Anskaffelse af Værktøj. Det er disse Ønsker, som Skovarbejderne have, og jeg kan ikke se noget urimeligt i det, de andrage om. Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører udtalte, at dette Spørgsmaal har været for i Finansudvalget, og at vi have konfereret med den højtærede Landbrugsminister derom. Naar vi have foreslaaet at henvide Andragendet, er det nærmest for at høre den højtærede Landbrugsministers Udtalelse om dette Spørgsmaal her i Salen, saa at de Arbejdere, der her er Tale om, ved Ministerens Udtalelser kunne faa en Rettesnor og nogenlunde kunne komme paa det rene med, hvad det er, de ville kunne vente. Jeg skal anbefale dette Andragende til Landbrugsministerens Velvillie, og jeg haaber, at Landbrugsministeren vil udtale sig imødekommende om de ret rimelige Krav, som her ere stillede.

Landbrugsministeren (*Ole Hansen*):

Efter den gældende Instruks er det Skovrideren, der bestemmer Arbejdsprisen, og jeg tror, at der med Hensyn til denne Bestemmelse ikke for Tiden er Grund til at foretage nogen Forandring. Det siger sig selv, at det vil være saa godt som umuligt for Ministeriet her i Kjøbenhavn at fastsætte den Dagløn, der skal ydes Skovarbejderne, idet Daglønnen eller Betalingen for Akkordarbejde selvfølgelig maa rette sig noget efter de gældende Arbejdspriser paa vedkommende Egn.

Om det Spørgsmaal, der her foreligger, skal jeg sige, at efter at jeg har undersøgt Sagen nærmere, har jeg ikke fundet Anledning til at foretage videre i denne Sag. Jeg skal oplyse, at saa vidt det er muligt, udføres Skovarbejdet efter Akkord, og dette finder jeg er en meget fornøftig og heldig Fremgangsmaade. Jeg skal endvidere oplyse, at den vedkommende Skovrider har for en af de yngre Skovarbejdere gjort hans Fortjeneste op for sidste Aar, og det viste sig da, at han i Gennemsnit for sidste Aar har haft en virkelig Fortjeneste af 2 Kr. 25 Øre. Men

hertil indskrænker hans Vederlag sig ikke. Han har tillige frit Hus, fri Brændsel, Sommergræsning til en Ko, 1 à 2 Læs Hø til dennes Vinterfoder, og nogle Arbejdere have tillige foruden Have en mindre Jordlod. Det siger dog sig selv, at alt dette maa der ogsaa tages Hensyn til. For de ældre Arbejdere i Skovvæsenets Tjeneste gælder det selvfølgelig, at de ikke kunne tjene saa meget som de yngre, men der følges den Regel at beholde Arbejderne saa længe som muligt, idet det vilde være urigtigt og efter min Mening uforsvarligt at afskedige Arbejdere, fordi de blive gamle og svagelige, især naar dertil kommer, at de ønske at blive i Skovvæsenets Tjeneste. Jeg skal tilføje, at om disse Pladser, som der her er Tale om, er der som Regel stærk Rift. Saa snart der bliver en ledig Plads blandt disse faste Skovarbejdere, er der mange, som søge at komme til. Dette turde dog vel ogsaa være et Bevis paa, at der her ikke sker nogen som helst Uretfærdighed.

Jeg vil derfor fraraade, at dette Andragende henvises til Ministeren, idet der derved let vil kunne opstaa Forventninger, som ville blive skuffede, og det skal man ikke bidrage til.

Jeg skal tilføje, at saafremt der fra Skovarbejderne fremkommer begrundede Besværinger over for lav Arbejdsfortjeneste, skal jeg gerne skænke saadanne Besværinger en nøje og velvillig Overvejelse. Her i dette Tilfælde er der efter min Mening ingen Grund dertil, og derfor fraraader jeg, som sagt, at dette Andragende henvises.

Ordføreren (*Jens Busk*): Det er kun en almindelig Bemærkning, jeg vil tillade mig at gøre. Jeg beklager for de paagældende Skovarbejdedes Skyld, at de Herrer Socialdemokrater have forlangt denne Sag henvist, og det skal jeg begrunde med nogle Ord. Jeg tror, at de Herrer have ved denne Henvisning skadet de paagældende Arbejdere, hvad der naturligvis ikke har været deres Hensigt. Sagen er nemlig, at da vi første Gang behandlede dette Andragende i Finansudvalget, blev vi alle enige om at forlange det til Konference med vedkommende Minister, og vi fik det saa til Konference med Landbrugsministeren. Nu forlanges der jo, som det blev refereret af den ærede Ordfører for Ændringsforslagsstillerne, forskellige Ting. Der forlanges for det første en Forhøjelse af Daglønnen, de 2 Kr. 25 Ø., som Landbrugsministeren nu har